

տսէ Անտօն, գիտեմ թէ 'ի վնաս Հայոց չգտանի դրամ, այլ գրեցից առ վաճառականս Երուսողէմի և առ ում գտցի ինչ, առաքեսցեն այսր յանուն իմ. 'ի հաճիլ Եպարքոսին այսմ, աճապարեալ Անտօնի գրեալ ազդ արար յԵրուսողէմ եպիսկոպոսաց չորիցս անգամ. անպատճառ յղել ըզդրամն, զի անկարելի էր դառնալ Եպարքոսին 'ի բանից իւրոց: Իսկ միաբանք դեգերեալ այսր անդր աղաչանօք եւ պաղատանօք հազիւ ուրեմն գտին 50,000 դահեկան տոկոսեօք, և առաքեցին առ Անտօն: Այլ Եպարքոսն ոչ բաւականացեալ այնու՝ ետ կոչել առ ինքն ղտեսուչն Յովպէի և սպառնացաւ նմա ինքն և Ստեփան Ամիրայն, որ այն ինչ եկեալ էր առ Անտօն 'ի Մատէն աւանէ, փութալ հասուցանել նմա 50,000 դահեկան. զի ահա տսէ Փիլիպպոս ամիրայն գայ յԵրուսողէմ յուխտ, և է 'ի ճանապարհի բերել ինձ դրամ, առեալ անտի հատուցից ըզպարտս իմ: Յայնժամ տեսուչն և Ստեփան Ամիրայն ելին յԵրուսողէմ, եւ պատմեցին եպիսկոպոսաց զբանս Եպարքոսին, և նոքա իբրեւ խելագար ապշեալ մնացին, զի ոչ գտանէր դրամ 'ի քաղաքին. վերստին ելին դեգերիլ 'ի դրունս, ոմանց ետուն փոխանակագիր հատուցանել 'ի Կոստանդինուպօլիս, և յոմանց տոկոսեօք առեալ, հազիւ ճարեցին և առաքեցին 'ի բանակն:

Իսկ այլազգիք Սիոնի 'ի բերել զբեռինս իւրեանց 'ի Գաղայէ՝ 'ի ճանապարհին հասեալ 'ի գիւղն Սէրիզ՝ յափըտակեցին Արարացիք զբեռինս նոցա և տարեալ եղին 'ի գիւղն՝ թէ սոքա են Հայոց. այլազգիք Սիոնի եկեալ 'ի դուռն վնաց աղաղակէին և խօսէին բանս անխելիս. միտարանք ազդ արարին քաղաքապետին անօրինել զգործն, և նա ծանոյց զիրան Մէհէմէտ Փաշայի, խոստացաւ եւ նա կարգաւորել զինգիրն: Վէճն Արարացւոց էր այս, որպէս թէ Պատրիարքն և Փոխանորդն Հայոց 'ի գնալ իւրեանց 'ի Յովպէ և 'ի դառնալն անտի՝ 'ի ճանապարհին ոչ են տուեալ զսահմանեալ պարգեւս նոցին, և այժմ ինդրեն զայն:

Կռիւ եւ նեղութիւն այլազգեաց Սիոնի սաստկանայր օր քան զօր, և յաւուր միսւմ եկեալ 'ի դուռն վնաց՝ յետ անարգելոյ՝ գնացին բազմութեամբ 'ի վնաս Սուրբ